

La senyora vicepresidenta primera:

Sí, consellera.

La senyora consellera d'Habitatge, Obres Públiques i Vertebració del Territori:

Senyoria, la veritat és que li done tota la raó perquè no podem fer relat del que estem fent en estos nous mesos sense fer referència a l'abandonament greu que hi ha hagut sobre el parc públic d'habitatges durant els últims anys, perquè ens han deixat en unes condicions que evidentment van a requerir de molta inversió i molts recursos i un poc de temps perquè estiga en unes mínimes condicions d'habitabilitat perquè, com ja he indicat en moltes ocasions en este parlament, ens hem trobat en el parc públic amb set-cents vivendes en condicions de no habitabilitat. Però això no significava que la resta estiguen en condicions dignes.

Jo sí que li he de dir que estem fent tot els esforços, que han estat els tècnics de l'Eige. En el mes d'octubre se va produir la primera reunió, només vam fer els canvis en l'Eige i vam canviar també la directora general. I és una qüestió per a nosaltres prioritària. S'han avaluat tècnicament les deficiències que cal atendre. I eixa és l'avaluació econòmica que s'ha fet. Tot i que he de recordar el 40% de propietaris particulars que hi ha en eixe espai i que, per tant, amb ells esta gent sí que ha de fer unes aportacions econòmiques, que és el que en estos moments estem acabant de consensuar per tal de començar les obres. Que, com li he dit, jo espere que les comencem el més prompte possible.

Quant a les condicions d'entrega, mire, este govern, dins de totes les dificultats, de les factures en els calaixos que estem traient i de tota la situació que ens hem trobat i el deute de 240 milions, de 40 milions i ara de 60 milions que ens hem trobat en la conselleria, vinculats a ajudes a habitatge, estem fent tots els esforços per millorar les condicions del parc públic i per entregar-lo en millors condicions.

Inclús nosaltres estem entregant en millors condicions les vivendes del parc públic en estos moments, que el que feia l'antic govern. I li vull posar un exemple. Jo vaig anar a vore en el municipi de Borriana unes vivendes del parc públic entregades ja. Una persona particular me va cridar perquè anara a vore en quines condicions s'entregava la vivenda i dins ens vam trobar rates. En vivendes ja entregades, que se suposava que estaven reformades.

Nosaltres anem, entrem, les veiem i hem millorat. I vam fer instruccions perquè es milloraren les condicions d'entrega de les vivendes. Perquè, com molt bé ha dit vosté, s'han d'entregar en condicions dignes d'habitabilitat per a les persones.

Evidentment que volíem tindre encara més recursos per a entregar-les encara millor i per fer una reforma més integral de tot el parc d'habitatge. Però espere que, una vegada ens llevem el llast del deute que hem heretat del Partit Popular en matèria d'habitatge, que són ja 340 milions d'euros, espere que puguem tindre recursos per a governar el present i millorar el futur del nostre parc públic d'habitatge i també

de les vivendes que són de propietat de l'Eige perquè estiguen a disposició de les persones que més ho necessiten.

Gràcies. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies.

Pregunta número 433, que formularà el diputat Antonio Subiela, el Grup Parlamentari Ciudadanos, a la vicepresidenta i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives.

Senyor Subiela.

El senyor Subiela Chico:

Buenas tardes, vicepresidenta.

Mire, la Ley 13/2008, de La Generalitat, reguladora de los puntos de encuentro familiares, establece que, reglamentariamente y antes de un año, se establecerán los requisitos específicos, normas y condiciones mínimas de los puntos de encuentro. De 2008. Antes de un año tenía que estar ese reglamento.

Pues mire, yo no he encontrado ese reglamento o esos reglamentos por ningún sitio. Entonces, no sé qué características tienen que tener los locales de los puntos de encuentros familiares. No sé cuántas habitaciones tienen que tener, cuántas sillas o cuántas ventanas. No sé cómo se tienen que formar las comisiones mixtas de seguimiento de los casos de los que acuden a los puntos de encuentro familiar.

También la ley marca unos protocolos de coordinación con las fuerzas y cuerpos de seguridad del estado, que me consta que no se están aplicando. Al menos protocolos de vigilancia que garanticen la seguridad en esos puntos de encuentro.

Por ese motivo le pregunto: ¿qué medidas tiene previstas las Conselleria de Igualdad y Políticas Inclusivas en relación con la aplicación de la Ley 13/2008, de 8 de octubre, de La Generalitat, reguladora de los puntos de encuentro familiar en la Comunidad Valenciana?

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyor Subiela.

Vicepresidenta, quan vullga.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, senyora presidenta.

Senyor Subiela, gràcies per la pregunta.

Abans de res dir-li que el que ens hem trobat..., el panorama que ens hem trobat en matèria també, també, de punts de

trobada familiar és molt decebedor. Vosté mateixa apuntava ja una de les qüestions. I és que a hores d'ara les mesures que podem prendre, tenint en compte el blindatge que ens hem trobat per part del govern antic, estan centrades en l'estudi i el diagnòstic de què és el que fa falta, no?, de quina és la situació, amb el propòsit d'establir en els pròxims plecs, tenint en compte que el servei està privatitzat. No sé si vosté ho sap, però el servei està privatitzat.

I volem estudiar bé la situació per a saber quins plecs necessitem... quines condicions necessitem per a garantir els drets dels xiquets i xiquetes, en primer lloc, –perquè estem parlant de l'interés superior del menor– que troben els seus pares, mares o altres familiars o persones properes; a tindre unes visites dignes i, conseqüentment també, la necessitat de cada situació.

Com vosté molt bé ha dit, no existix un reglament que regule els punts de trobada familiar. I jo crec que açò és conseqüència del desinterés i de l'oblit a què s'ha sotmés sempre la infància en este país i l'adolescència molt vulnerable i desprotegida.

La Llei 13/2008, que vosté fea referència, obligava a tindre el reglament en el termini no superior d'un any. 2008. Nosaltres entràrem al govern en 2015. Set anys després eixe reglament no estava.

Per tant, no tenim les disposicions necessàries per a..., quan entràrem, no teníem les disposicions necessàries per a regular reglamentàriament els PEF.

¿Nosaltres en este moment què hem fet? Doncs estem estudiant si el que cal és fer el reglament o fins i tot fer una modificació de la llei. Igual és convenient fer un nou redactat de la llei abans que no el desenvolupament reglamentari.

El que ens hem trobat de l'antic govern és un entramat de punts de trobada familiar fragmentats, privatitzats i amb actuacions no consensuades i que es regixen per uns plecs de condicions que necessiten ser detingudament revisats. I uns convenis amb ajuntaments també, que estem analitzat tenint en compte les clàusules socials, que vosté sap que hem introduït des que hem aplegat al govern. Les ràtios, que és una cosa que no està clara, i és una cosa fonamental, perquè no només per la meua faena ara al front de la conselleria, sinó per la meua faena anterior, com a advocada, sé el perjudi que suposa per a una família i, sobretot, per a un menor, que en un PEF n'hi haja una llista d'espera de quatre, cinc, sis mesos. I ahí les ràtios són fonamentals. I altres variables que hem d'estudiar molt bé, tenint en compte la naturalesa d'este recurs.

En este moment n'hi han dèsset punts de trobada, amb una gestió privatitzada tots ells, amb Eulen, el contracte del qual finalitza el 31 de març de 2017. *Atado y bien atado*. És a dir, nosaltres, de moment, eixa gestió està privatitzada i és molt difícil que nosaltres pugam fer canvis substancials, més enllà de..., bé, d'exigir a l'empresa que complisca amb determinats mínims.

Estan relacionats amb el personal que els atén, situats en diferents ajuntaments, més o menys per partits judicials, encara que no coincidix al cent per cent, amb els qual es mantenen convenis i que no complixen amb el rigor, les ràtios i l'atenció que estes situacions tan delicades requerixen.

Cal recordar que els punts de trobada són els espais creats per a garantir, com dic, que els xiquets i xiquetes puguen tindre el dret de visita amb els familiars que establisquen les sentències.

D'estos dèsset punts de trobada, se li suma un altre mes, gestionat per l'Ajuntament de València, a través d'un conveni multipartit dels diferents col·legis oficials i que ja ens ha comunicat la seua voluntat de no seguir a 1 de gener de 2017. Tots ells, dèsset més un, donen solvència als xiquets i xiquetes, als pares i mares separats, i els quals tenen serioses dificultats per a establir canals de comunicació amb els seus fills i filles.

A més, existixen altres tres punts de trobada –un a València, un altre a Castelló i un altre a Alacant– també amb gestió privatitzada tots ells, on acudixen a exercir el ser dret de visites els xiquets i xiquetes i adolescents tutelats per la mateixa Generalitat amb altres plecs de condicions, amb altres ràtios i una altra manera d'actuar.

És a dir, és un caos total, perquè no entenem tampoc per què les ràtios són diferents si estem parlant de xiquets tutelats per La Generalitat o si estem parlant de xiquets i xiquetes en un àmbit familiar diferent.

El que li vinc a dir és que en este moment el marge d'actuació és escàs, perquè, com dic, està privatitzat fins al primer trimestre de 2017, però el que estem fent ara és fer un diagnòstic –i quan sapiam alguna cosa més concreta, òbviament els ho farem saber–..., el que estem fent és un diagnòstic no només de les necessitats que necessitem a futur, sinó també del compliment, per part de l'empresa que porta este serveis, del compliment d'almenys els mínims que marca la llei, ja que no n'hi ha reglament.

En qualsevol cas...

La senyora vicepresidenta primera:

Senyora vicepresidenta, té d'acabar.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

...estem treballant –i acabe– també amb la Conselleria de Justícia, Administració Pública, Reformes Democràtiques i Llibertats Públiques, que òbviament té part a dir en açò, perquè ací normalment el que tenim són execucions de sentències judicials. I quan tingam el diagnòstic, farem una proposta que, òbviament, els farem arribar a tots vostés.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyora vicepresidenta.

Senyor Subiela.

El señor Subiela Chico:

Usted me ha comentado el tema de los pliegos de condiciones. El último pliego de condiciones, si no estoy mal informado, que se contrae con la empresa Eulen ya se aprueba y se contrata en esta legislatura.

La ley de puntos de encuentro dice que se contará con un equipo mínimo por punto de encuentro, de un letrado, que será el coordinador, de una psicóloga o psicólogo y de un auxiliar administrativo. Tres personas. Y podrá completarse con un trabajador social o un educador social.

Pero en el pliego de condiciones que se ha aprobado y que está vigente en estos momentos se exige a la empresa Eulen un psicólogo por puesto, un auxiliar administrativo por puesto y un licenciado en derecho como coordinador para los diecisiete puntos, no por punto. O sea, no tres personas por punto, sino dos personas por punto y un coordinador para los diecisiete.

Además, no se exige o no se da la posibilidad de que se amplíe con un trabajador social y un educador social, sino que, como mucho, se piden cuatro psicólogos de refuerzo para los diecisiete puntos de nuevo.

Entonces, yo me pregunto: este pliego de condiciones que está aprobado en esta legislatura, me da la sensación de que no se ajusta a ley, pues está en el 2015 aprobado. Me da... (Veus) Me alegro de que no tenga que decírselo a usted. Pero corríjame entonces. Bueno, no puede corregirme.

Pero, bueno, entiendo que estamos ahora mismo con una contratación ilegal con Eulen, entiendo que estamos en unas con... En qué condiciones estamos atendiendo en los puntos de encuentro para las familias, en qué condiciones estamos atendiendo a mujeres maltratadas y, sobre todo, a niños que viven una pesadilla familiar.

Ya me contestará en otro momento, porque he visto que se ha acabado.... Pero sí que me gustaría que me concretara un poquito más qué medidas tienen previstas, en qué tiempo, para solucionar lo que consideramos tan grave situación.

Gracias.

La senyora vicepresidenta primera:

Gracias, señor Subiela.

Continuando con el punto, la pregunta número 181, formulada pel diputat Daniel Geffner, del Grup Parlamentari Podemos-Podem, a la consellera de sanitat universal.

Señor Geffner, cuando quiera.

El señor Geffner Sclarsky:

Buenas tardes, señora consellera.

Los profesionales sanitarios y trabajadores deben tener unas condiciones de trabajo adecuadas.

La conselleria de sanidad tiene una numerosa plantilla, de más de cincuenta mil personas. Nos hemos cansado de escuchar que es el principal activo del que se dispone.

En el año 2008 hubo un acuerdo en la mesa sectorial, firmado por la conselleria de sanidad del PP y los sindicatos, que se planteaba ya entonces una reducción de la temporalidad para llevar la precariedad a un 5%. Hoy la cifra que nos ha dado de la precariedad es de 37,5% de la plantilla.

En el pacto del botánico nos comprometimos a mejorar la sanidad pública, revirtiendo las privatizaciones, recuperando la sanidad universal y revirtiendo los recortes, porque se han perdido puesto de trabajo.

Contra la precariedad, queremos mejorar la calidad del sistema sanitario. Para eso necesitamos mejorar la calidad del trabajo ofertado, un trabajo digno, un trabajo en condiciones. Para eso necesitamos disponer de un plan integral de recursos humanos, que elabore los puestos de trabajo necesarios, unas plantillas dimensionadas para responder a las necesidades asistenciales detectados por el hoy y para el mañana.

Desde el 2008 hasta ahora se ha duplicado el personal contratado para atención continuada, debido al envejecimiento de la plantilla, especialmente el personal médico.

Entonces, tenemos que saber si en la plantilla que se va a, digamos, definir para disminuir la temporalidad, se están teniendo en cuenta los tiempos asistenciales, los famosos diez minutos en asistencia primaria, aparte de si dentro del plan de recursos humanos, se está pensando contemplar la dedicación exclusiva de los responsables, de los jefes de servicio.

Necesitamos gente comprometida con el sistema, que crea en la sanidad pública, evitando el conflicto de intereses. Necesitamos también si se ha contemplado en la política de recursos humanos, por una parte, el tiempo de trabajo se dedique a la formación, que sea dentro del horario de trabajo, para ver la carga de trabajo y que no sea asistencial sino de formación y que sea alejada de la industria farmacéutica.

Necesitamos saber si la conselleria también contempla esto en las concesiones administraciones que queremos rescatar, las necesidades de plantilla, las ratios que sean similares y que no tengan una desigualdad con el resto de la población.

Necesitamos saber si la conselleria está planteando también la carrera profesional para aquellos interinos de años y años de duración que, como no se han ofertado ofertas públicas de empleo, siguen sin disponer de la carrera profesional o un módulo alternativo.

Por lo tanto, señora consellera, nos interesa saber si en la política de recursos humanos de la conselleria se están contemplando estas cuestiones y cuál es la propuesta de su conselleria.

Gracias. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera:

Gracias, señor Geffner.

Consellera.